

ZARZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY I WYCHOWANIA

z dnia 21 marca 1986 r.

w sprawie szczegółowych zasad przyznawania oraz trybu wypłacania ekwiwalentu pieniężnego uczniom szkół zawodowych realizującym program praktycznej nauki zawodu.

Na podstawie § 15 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 września 1985 r. w sprawie zasad organizowania i finansowania praktycznej nauki zawodu oraz ponoszenia kosztów kształcenia przez zakłady pracy zatrudniające absolwentów szkół zawodowych (Dz. U. Nr 52, poz. 268) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) „zakładach pracy” i „warsztatach” — rozumie się przez to jednostki określone w § 1 pkt 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 września 1985 r. w sprawie zasad organizowania i finansowania praktycznej nauki zawodu oraz ponoszenia kosztów kształcenia przez zakłady pracy zatrudniające absolwentów szkół zawodowych (Dz. U. Nr 52, poz. 268), zwanego dalej „rozporządzeniem”,
- 2) „uczniach” — rozumie się przez to uczniów, o których mowa w § 1 pkt 6 rozporządzenia, w tym również uczniów szkół wymienionych w tym punkcie, działających jako szkoły specjalne,
- 3) „roku nauki” — rozumie się przez to te lata nauki, dla których plan nauczania przewiduje zajęcia praktyczne i praktyki zawodowe, przyjmując jako pierwszy rok nauki rozpoczęcie realizacji tych zajęć lub praktyk.

§ 2. 1. Uczniowie realizujący program praktycznej nauki zawodu, organizowanej w formie zajęć praktycznych i praktyk zawodowych:

- 1) w zakładach pracy, na podstawie umowy zawartej między szkołą a zakładem pracy,
- 2) w warsztatach,

otrzymują za każdą zrealizowaną godzinę tej nauki ekwiwalent pieniężny, zwany dalej „ekwiwalentem”.

2. Stawki ekwiwalentu za jedną godzinę zajęć praktycznych i praktyk zawodowych, ustalone na podstawie minimalnej i maksymalnej obowiązującej dla danego roku nauki stawki wynagrodzenia młodocianego pracownika, pomniejszone o kwotę rekompensaty, wynoszą:

- 1) w pierwszym roku nauki:
  - a) minimalna — 6,50 zł/godz.,
  - b) maksymalna — 7,50 zł/godz.,
- 2) w drugim roku nauki:
  - a) minimalna — 8,50 zł/godz.,
  - b) maksymalna — 10,00 zł/godz.,
- 3) w trzecim roku nauki:
  - a) minimalna — 13,00 zł/godz.,
  - b) maksymalna — 14,50 zł/godz.

3. Stawki ustalone w ust. 2 pkt 3 stosuje się również przy obliczaniu ekwiwalentu w czwartym i piątym roku nauki, a we wszystkich latach nauki — w szkołach zawodowych dla absolwentów zasadniczych szkół zawodowych, a także w pedagogicznych studiach technicznych.

§ 3. 1. Ekwiwalent za zajęcia praktyczne ustala się według stawki minimalnej określonej w § 2 i wypłaca miesięcznie w gotówce lub przekazuje na książeczkę oszczędnościową ucznia do dnia 10 następnego miesiąca.

2. Uczeń, który za okres (semestr) nauki w danym roku szkolnym uzyskał ocenę bardzo dobrą z zajęć praktycznych, przy pozytywnych ocenach z pozostałych przedmiotów objętych planem nauczania, otrzymuje wyrównanie ekwiwalentu w wysokości stanowiącej różnicę między kwotą obliczoną za ten okres (semestr) według stawki maksymalnej a kwotą ekwiwalentu już wypłaconego za ten okres (semestr). Tak ustalona kwota wyrównania ekwiwalentu za okres (semestr) wypłacana jest uczniowi jednorazowo w terminie jednego miesiąca po zakończeniu okresu (semestru).

3. Uczniowi, który za pierwszy okres (semestr) nauki w danym roku szkolnym otrzymał ocenę niedostateczną z zajęć praktycznych, wstrzymuje się wypłatę ekwiwalentu w drugim okresie (semestrze). Po uzyskaniu przez ucznia oceny pozytywnej (w tym i bardzo dobrej) za drugi okres (semestr) wypłaca mu się jednorazowo 50% kwoty ekwiwalentu należnego za ten okres (semestr), obliczonego według stawki minimalnej.

4. Uczeń powtarzający rok nauki w wyniku uzyskania oceny niedostatecznej z zajęć praktycznych na koniec roku szkolnego nie otrzymuje w powtarzonym roku ekwiwalentu za zajęcia praktyczne i praktyki zawodowe. Uczeń ten, po uzyskaniu oceny pozytywnej (w tym i bardzo dobrej) na koniec roku szkolnego, otrzymuje jednorazowo 50% kwoty ekwiwalentu należnego za zajęcia praktyczne realizowane w drugim okresie (semestrze), obliczonego według stawki minimalnej i wypłaconego w terminie jednego miesiąca po zakończeniu okresu (semestru).

§ 4. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, ekwiwalent za zrealizowane godziny praktyk zawodowych ustala się według minimalnych stawek określonych w § 2 i wypłaca w terminie 10 dni od zakończenia praktyk.

2. Uczeń, który z praktyki zawodowej uzyskał ocenę bardzo dobrą, otrzymuje ekwiwalent obliczony według stawki maksymalnej określonej w § 2.

3. Uczeń, który z praktyki zawodowej uzyskał ocenę niedostateczną, nie otrzymuje ekwiwalentu za tę praktykę.

§ 5. Ekwiwalent określony według stawek zawartych w § 2, zwiększony do 50%, otrzymują uczniowie realizujący program zajęć praktycznych i praktyk zawodowych w zawodach i specjalnościach szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej i kultury oraz w zawodach i specjalnościach uciążliwych, ustalanych w trybie § 15 ust. 3 rozporządzenia.

§ 6. 1. Do czasu zrefundowania ze środków Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej w trybie określonym w § 20 rozporządzenia ekwiwalent wypłaca się:

- 1) w zakładach pracy określonych w § 19 ust. 1 rozporządzenia — ze środków obrotowych,

2) w szkołach prowadzących zajęcia praktyczne (dla uczniów tych szkół lub skierowanych na te zajęcia przez inne szkoły) oraz w szkołach kierujących uczniów na zajęcia praktyczne i praktyki zawodowe do indywidualnych gospodarstw rolnych — z kredytów budżetowych planowanych na stypendia dla uczniów.

2. Kwoty refundacji z tytułu wydatków dokonywanych

zgodnie z ust. 1 pkt 2 zachowywane są na wznowienie kredytów budżetowych.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że ma zastosowanie począwszy od dnia 1 stycznia 1986 r. do uczniów, którym na podstawie dotychczasowych przepisów ekwiwalenty nie przysługiwały.

Minister Oświaty i Wychowania: w z. W. Kupper